Stanka Devjak

Adventne vžigalice

Ilustrirala Eva Margon Štanta

1851

Stanka Devjak
ADVENTNE VŽIGALICE
Ilustrirala: Eva Margon Štanta

Redna zbirka Celjske Mohorjeve družbe za leto 2027

© Celjska Mohorjeva družba, 2026
Vse pravice pridržane.

Uredila: Nikolina Brkić
Oblikovanje in prelom: Lidija Murenc

Izdala in založila:
Društvo Mohorjeva družba in Celjska Mohorjeva družba, d. o. o.
Za založbo:
predsednik Lojze Kozar in ravnateljica dr. Tanja Ozvatič

Celjska Mohorjeva družba, Prešernova ulica 23, 3000 Celje, Slovenija
www.mohorjeva.org

Natisnila tiskarna Dravski tisk v 1400 izvodih.
Celje 2026

Knjižno delo je izšlo v okviru knjižnega programa, ki ga v letu 2026 sofinancira
JAK JAVNA AGENCIJA ZA KNJIGO RS

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.163.6-93-34
087.5

DEVJAK, Stanka
Adventne vžigalice / Stanka Devjak ; ilustrirala Eva Margon Štanta. - Celje : Celjska Mohorjeva družba : Društvo Mohorjeva družba, 2026

ISBN 978-961-278-817-9
COBISS.SI-ID 284810499

Stanka Devjak

Adventne vžigalice

Ilustrirala Eva Margon Štanta

1851
Celjska Mohorjeva družba
Prva slovenska založba

16

Zvezda repatica ponagaja modrim z Vzhoda

Nadangel Gabriel je bil zaradi Herodovega povelja silno zaskrbljen. »Nemudoma moram k zvezdi repatici! Modrim z Vzhoda mora malce zmešati štrene, sicer bodo v Betlehem prispeli prehitro. Za Jožefa in Marijo ter njeno dete bi to lahko bilo usodno!«

Takoj je poletel v nebo, da poišče zvezdo repatico, ki je modre z Vzhoda vodila proti Betlehemu. Našel jo je v Rimski cesti, ko se je pomenkovala z ostalimi zvezdami.

»Dober večer, ljuba zvezdica,« jo je nagovoril Gabriel. »Prav tebe iščem!«

»Česa ne poveš, Gabriel!« mu je zvedavo odgovorila repatica. »Poglej, poglej! Do zdaj sem zmeraj jaz drvela za teboj, zdaj pa ti drviš za menoj! Reci, kaj bo dobrega?«

»Prav nič dobrega, moja zvezdica!« je zavzdihnil Gabriel. »Herod hoče preprečiti rojstvo novega

Kralja, ki naj bi se rodil v Betlehemu! Trem modrim je naročil, naj mu o njem poročajo, ko se bodo vračali iz Betlehema. Dozdeva se mi, da ima Herod izjemno slabe namene. Nedavno je celo izdal novo povelje, naj njegovi vojaki znova do potankosti preiščejo betlehemske hiše! Naročil jim je tudi še vse kaj hujšega!!!«

Zvezdo repatico je pošteno zaskrbelo: »Kako ti lahko pomagam, Gabriel?«

»Modre z Vzhoda moraš premotiti, da ne bodo prehitro prispeli v Betlehem! Lahko se namreč zgodi, da bodo Herodu nehote izdali, kje v Betlehemu se nahaja naš težko pričakovani Kralj. Bojim se, da mu hoče Herod škodovati!«

»Nič lažjega, moj Gabriel, saj veš, da rada nagajam!« je repatica veselo dejala Gabrielu. »Trem modrim jo bom nekoliko zagodla, da bodo v Betlehem potovali malce dlje, kot so načrtovali. Tako kralju Herodu ne bodo mogli izdati ničesar, kar bi utegnilo škodovati našemu novemu Kralju!«

»Ti si res nadvse modra zvezdica!« je repatico pohvalil Gabriel in se poslovil.

Zvezda repatica si je skrtačila zvezdnato haljico. Počesala si je dolg rep in skočila iz Rimske ceste na spodnje nebo. Trije modri, ki so ji ves čas sledili, so njen skok takoj opazili.

»Miha, Boltežar! Ali sta videla? Zvezda repatica je začela poplesavati!« je zdajci vzkliknil Gašper, ustavil kamelo in uprl kazalec v nebo.

»Le kaj neki to pomeni?« se je začudil Miha.

Boltežar jima je predlagal: »Poglejmo, kaj o zvezdnem pojavu piše v zvezdoslovnih knjigah!«

17

Trije modri zatavajo

Gašper, Miha in Boltežar so ustavili kamele. Sedli so pod bližnjo cedro in pričeli brskati po knjigah. Želeli so ugotoviti, zakaj se je njihova zvezda vodnica na vsem lepem ustavila.

Listali so in listali, vendar tega, kar so iskali, niso našli. Medtem je zvezda repatica na nebesnem svodu začela delati prevale: enega naprej in dva nazaj. To je seveda tri modre še bolj osupnilo.

»Kaj menita, zakaj se zvezda na vsem lepem tako nenavadno vede?« je Gašper pobaral Miho in Boltežarja.

»Ne morem si misliti, zakaj. Iz knjig nismo mogli ničesar razbrati,« je bil nemalo začuden tudi Miha.

Boltežar jima je dejal: »Predlagam, da naši zvezdi še naprej zvesto sledimo!«

Trije modri so svoje zvezdoslovne knjige – hočeš, nočeš – znova pospravili v popotne bisage. Povzpeli so se na kamele in začeli slediti zvezdi

repatici. Za začetek so naredili dva kroga v desno okoli cedre, takoj zatem pa še dva v levo, dokler jih nagajiva zvezda ni zvabila v bližnji gozd. Ta je postajal vse bolj gost in poti pred njimi je kmalu zmanjkalo.

»Bojim se, da tvoja zamisel ni bila najbolj posrečena!« je Miha dejal Boltežarju.

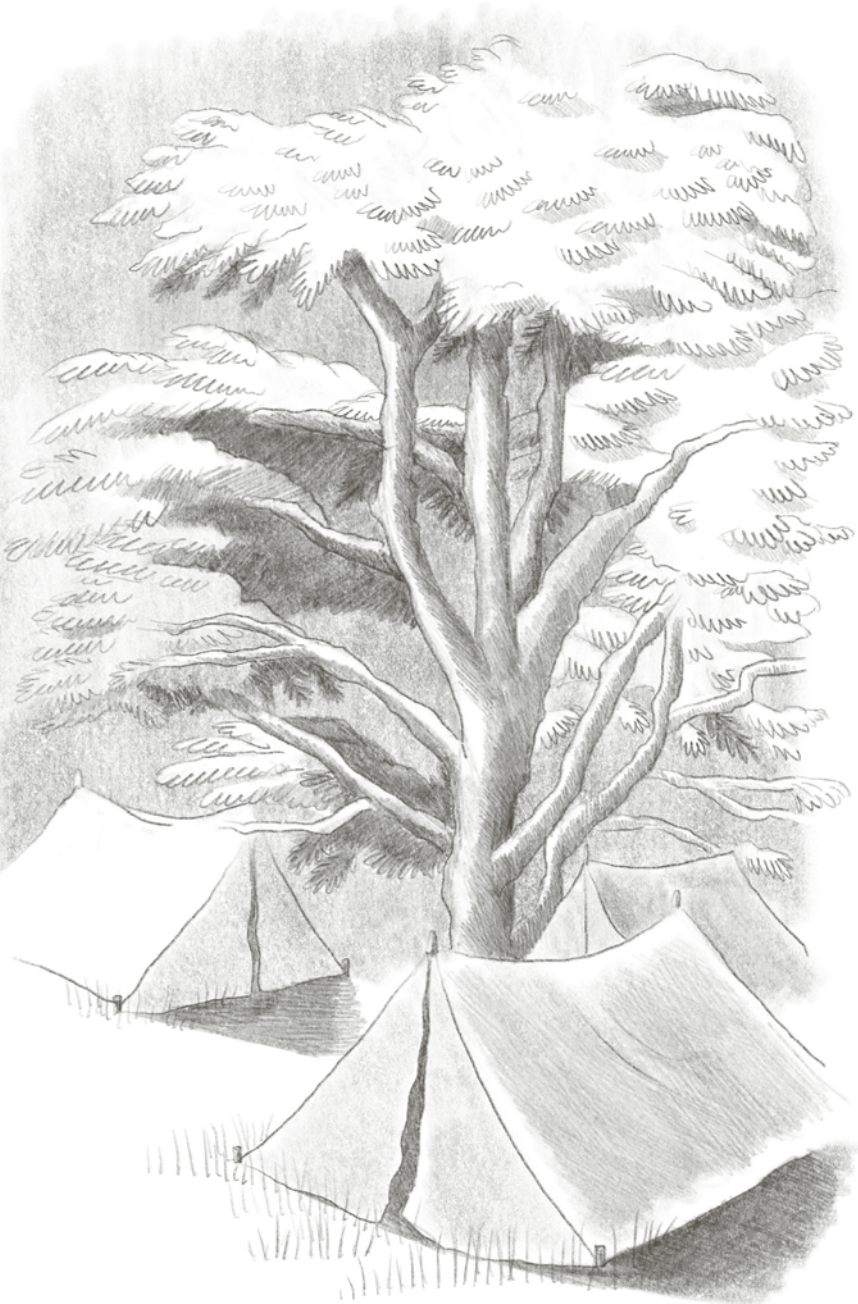
Gašperju je postajalo vse bolj neugodno: »Mi lahko poveš, Boltežar, kako bomo našli pot iz te goščave?«

»Kar počasi, prijatelja!« ju je pričel tolažiti Boltežar, vzel kukalo in pogledal skozenj. »V daljavi vidim svetlobo. Menim, da se je zvezdica za trenutek potuhnila. Pojdimo počasi naprej in sledimo njeni svetlobi. Bomo videli, kam nas bo to pripeljalo!«

Trije modri so se res čisto počasi odpravili naprej in globoko v gozdu naleteli na gozdno jaso. Nad njo je spokojno lebdela zvezda repatica.

Gašper je potarnal: »Zelo sem utrujen od naporne poti. Postavimo šotore in privežimo kamele k drevesom. Jutri pa nadaljujmo pot proti Betlehemu.«

Storili so, kot je predlagal Gašper. Boltežar se ni zmotil: zvezda jih je naslednji večer znova pričela skrbno voditi proti Betlehemu, kot da se prejšnjo noč ne bi zgodilo čisto nič.

18

Marija in Jožef zapustita Betlehem

Marija in Jožef sta zaman trkala na vrata betlehemskih hiš. Nihče jima ni želel ponuditi strehe nad glavo brez plačila.

»Ne morem verjeti,« je dejala Marija in zavzdihnila. »Nikjer v Betlehemu nisva našla niti enega dobrosrčneža, pri katerem bi lahko prenočila brez plačila!«

Jožefu je bilo strašno hudo. Videl je, da je Marija vse bolj utrujena. Tudi Sivček bi si končno zaslužil otep slame.

Marija je zagledala berača. »Še tega človeka vprašajva! Morda nama lahko vsaj kako svetuje,« je dejala Jožefu.

Jožef je želel izpolniti sleherno Marijino željo, zato jo je odvedel k siromaku.

Marija ga je vprašala: »Povej nama, dobra duša, ali morda veš, kje bi lahko našla prenočišče?«

Berač je za trenutek odložil skodelico, v kateri je zbiral vbogajme, in Mariji rekel: »Dobra žena!